ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני
נשיכם בניכם ובנתיכם והביאו אלי ויתפרקו כל
העם את נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל
אהרן ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל
מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך
מארץ מצרים וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא
אהרן ויאמר חג ליהוה מחר וישכימו ממחרת
ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל
ושתו ויקמו לצחק
וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך אשר
העלית מארץ מצרים סרו מהר מן הדרך אשר
צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו
לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך
מארץ מצרים ויאמר יהוה אל משה ראיתי את
העם הזה והנה עם קשה ערף הוא ועתה הניחה
לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול
ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה
יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים
בכח גדול וביד חזקה למה יאמרו מצרים לאמר
ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל
פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה
לעמך זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך
אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את
זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר
אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם וינחם יהוה על
הרעה אשר דבר לעשות לעמו
ויפן וירד משה מן ההר ושני לחת העדת בידו
לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתבים
והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים
הוא חרות על הלחת וישמע יהושע את קול
העם ברעה ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה
ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה
קול ענות אנכי שמע ויהי כאשר קרב אל המחנה
וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך
מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר ויקח את
העגל אשר עשו וישרף באש ויטחן עד אשר דק
ויזר על פני המים וישק את בני ישראל ויאמר
משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת
עליו חטאה גדלה ויאמר אהרן אל יחר אף אדני
אתה ידעת את העם כי ברע הוא ויאמרו לי עשה
לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש
אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו